فداء عصمت بمعنى العصام الجمله فوضها بالبين عن قصرها طولا
عصام لك البشرى لقد فزت بالتى وفلت مقاما دام يستخدم القيلا
قرأن على مغنى العراق فارتحوا
عصام لدرس العلم كمل تكميلا

ومن شعره بقلد سيدنا العلى شعر وا انتظم فى سلك مادحيه فنظم
الدد رجل من الموصليين يقال له الحاج عبد الرزاق ولقد انى
فى مدحه بمادون ذلك فقوله

ما سر بحكى الغصن فى الروض النضير قاصد الاشباه معدوم النظير
عنبرى الحال مسكى اللمى تغرم الضحاك ذا الخلق الحرير
ذو شعور انه السود آء مذ صورت فى فكرى افنت شعورى
احور لولاح ساجى طرفه فى قصور الحور فاهت بالقصور
تلك الغجر من من وجنته والدجى شاه من ليل الشعور
لحظه صاح ولكن جفنه لم ير السكران من خمر الفتور
ان تجلى فى الدجى مات الدجا وبكى الورد عليه بالهتون
خضع الغانى بمأسور الخفا دائما والورد مأسور الظهور
متفيه وحيون عينها حازها فى غرة انهى الثغور
صمت بالتبعيد من ذاك اللما فعلى القرب هل لى من فطور
انا فى رؤيته فى جنة ونجز الصد فى نار السعير
يا بروحى اغيد نلهيه عبرت عن خبر معنى فى العبير
غزلى فيه وان كثرته هو فى ذاك قليل فى كثير
اه ومجى ليت افضى وطرى من طرى الخد ذى الحسن الطرير
يا لقوم من غزال غازلت روحه روحى فغابت فى حصور
غزلى فيه ومدحى فى الذى حاز كنز العلم من نخ القديم
عضد الوقت عصام المقتدى سيد الاقران بالسعد المنير

سيدى المحمود مصباح البها بين اترباب النهى صدر الصدور
مجمع البحرين فى فرد وفى جمعه الجامع اشتات الامور
حائز العلمين بالفهم وفى المشهد السامى على هام البدور
فاضل قولا وفعلا كم زهى من لآلى لفظه جيد السطور
عالم ناجته ابكار العلى فاجتلاها فى غدد كالبكور
عامل فى قلبه لامعه انجم الرشد اقمار الصدور
ايها البحر الذى اوصافه دونها فى حسنها در البحور
انا ادجوك نصيرا سيدى فلبانا فى فكن فضلا نصيرى

وابو اسلم فى سرور ذاهر
بالاله الحق مولانا الغفور

وعما قال مادحا ايضا الا زال فى بحبته تفيض بالبلاغة فيضا

من الى هذى طلعة كالصباح فالخلود الخلو فوق الصباح
غادة حسن ابرا عطافها هز من سمع عوالى الرماح
فتانه تخطر مبايسه فالغصن من خطرها فى افتضاح
ان ابتسمت فالدر فى جملة وان رنت اذرت بعض الصفاح
حثت وحبتنى منت وقد منت بما للنفس فيه ارتياح
واومضت من برق ثغر حوى درا وخمرا والثنايا اقاح
تقول اختى الشمس فى ضوئها والبدل عبد وكل الملاح
واقبلت نحوى كما شئت لا وانى راعيه ولا قول لاح
وبعد ان اولت جليل الرضى وانحفت منها بكاس وراح
فاهت فضاح المسك يا حبذا فم اذا فاه مزى المسك فاح
قائلة هل لى من مشبه فى منظرى او كلمانى الفصاح
فقلت كلا قالت بلى من فقلت ان كنت تعنين قالت اما
فقلت يا ذات البها افصحى بذكره عن همومى سراح

Copyright King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)